

staa, at jeg ikke kan tilsige den højtærede Indenrigsminister Venstres Bistand til Vedtagelse af den foreslaaede Forlængelse af Statsboligfundsloven. Deri ligger ikke, at der ikke under en eller anden Form fra Venstres Side kan ydes en Haandsrækning til danske Samfundsmedlemmers Bestræbelser for at skaffe sig egne Hjem, men vi anser Boligsituationen for at være en saadan, at det ikke er nødvendigt at vedtage Lovforslaget i den Skikkelse, det har, og for det Tidsrum, som Indenrigsministeren har stillet Forslag om. Jeg kan heller ikke indrømme, at der, hvis Lovforslaget ikke vedtages, inden den gamle Lov udløber, vil opstaa en vanskelig Situation, thi jeg tror, at der til de Bygninger, som er under Opførelse, vil være Midler nok, saaledes at det Byggeri, som er i Gang, vil kunne fortsættes og fuldendes i Løbet af det næste halve Aar. Naar denne Periode er gaet, vil der sikkert foreligge et nyt Præfald, som maaske vil være det sidste lille Nøk til, at den private Foretagsomhed kan sætte ind og afløse den Støtte, som Stat og Kommuner nu gennem en Række Aar har maattet yde til Boligbyggeriet.

Mit Parti har ikke noget særligt Ønske om at faa dette Lovforslag i Udvalg, men hvis Udvalg ønskes fra anden Side, vil vi selvfølgelig gerne gaa ind i de Forhandlinger, som der skal føres, og se paa, hvad der kan anføres fra de forskellige Sider angaaende Boligsituationen; jeg vil jo mene, at der i saa Henseende kan være et og andet af Interesse, som der kan gives Oplysninger om.

Pitzner: Det ærede Medlem Hr. Larsen-Badse og jeg, som har været Medlemmer af Boligudvalget, har i det store og hele kunnet gaa med til, hvad her er foreslaaet fra Ministerens Side, idet vi dog selvfølgelig har taget bestemte Forbehold med Hensyn til vort Partis Stilling, da Spørgsmaalet jo ikke har været forelagt for Partiet; jeg har ikke undladt at gøre den højtærede Minister opmærksom paa, at der højest sandsynligt vilde vise sig ikke saa faa, men forhaabentlig ikke uovervindelige Vanskeligheder ved at faa gennemført en Lov, der svarede til det forelagte Lovforslag.

I Bemærkningerne til Lovforslaget staaer der, at dette nærmest har Karakter af en Afviklingslov. Jeg vil gerne her sige, at ligesom jeg i Udvalget har høvedt, at hvis vi skulde gaa til en Fornyeelse af den bestaaende Lov, maatte det være en Afvikling, der blev Tale om, saaledes maa vi fra vor Side fordre, at det i selve Lovforslaget udtrykkes, at det er en Afvikling.

Det, der fra Statens Side er foretaget med Hensyn til Boligbyggeriet, var jo i første Omgang, at der blev ydet direkte Tilskud, idet Rigsdagen bevilgede 22 Mill. Kr. Dette Beløb er ikke brugt fuldt ud, Til lægsbevillingslovsforslaget udviser den sidste Del af det anvendte Beløb, som derefter kommer op paa 21 592 500 Kr. Det var den første Fase i Statens Stilling. Den næste er den nuværende Form: en Statsboligfond, hvoraf der gives Laan til Nybygninger, og Fremgangsmaaden i saa Henseende er jo den, at naar den samlede Byggesum er opgjort — Grunden iberegnet — og denne Sum er befundet rigtig, kan der af Statsboligfondens ydes et saa stort Laan, at den samlede Laanesum — Kreditforenings- og Hypotekforeningslaan + Laanet af Statsboligfondens — bliver 85 pCt., i Undtagelsestilfælde 90 pCt., af Byggesummen, dog saaledes, at Statsboligfondens Laan ikke maa overstige 40 pCt. Det er allerede nævnt af den ærede Ordfører for Socialdemokratiet (J. Chr. Jensen), at det i det foreliggende Lovforslag foreslaas, at Laanesummen herefter ikke maa overstige 85 pCt., og at der ikke af Statsboligfondens maa udlaanes mere end 30 pCt. af den samlede Byggeudgift.

Det foreslaas nu, at der for de to følgende Aar stilles 30 Mill. Kr. til Raadighed, saaledes at der det første Aar ikke maa bruges over 20 Mill. Kr. og at der altsaa som Følge deraf skulde være i hvert Fald 10 Mill. Kr. tilbage til Aaret fra 1. April 1927 til 1. April 1928.

Her opstaaer nu for det første det Spørgsmaal, om det er nødvendigt at tage en Periode paa 2 Aar, for at Loven skal kunne kaldes en Afviklingslov. Naar man vil have en Afviklingslov, kan det efter mit Skøn ikke nytte at tilbyde en Lov, der gælder for $\frac{1}{2}$ Aar eller $\frac{3}{4}$ Aar, thi det vilde kun medføre, at man bagefter maatte forlænge Loven — det er altsaa mit private Synspunkt. Et andet Spørgsmaal er, om det for at skabe en Afviklingslov er nødvendigt at lade den gælde i saa lang Tid, som det her foreslaas, nemlig 2 Aar, men da jeg gaar ud fra, at Lovforslaget vil blive behandlet i et Udvalg — hvis ingen andre foreslaar det, saa vil jeg gøre det — bliver der jo Lejlighed til at behandle det Spørgsmaal senere. Der er endvidere Spørgsmaalet om Beløbenes Størrelse. Der er i Loven fastsat et Beløb paa 30 Mill. Kr., og det kan jo være et Spørgsmaal, om det er formaalstjenligt eller nødvendigt at fastholde et saa stort Beløb. Det ærede Medlem Hr. Elgaard udtalte, at 20 Mill. Kr. nu svarede til 30 Mill. Kr. tidligere, og paa